

A
2
N
17

251

Stamboek no.
7067

PROEFSTATION VOOR DE GROENTEN- EN FRUITTEELT ONDER GLAS TE NAALDWIJK

Frequentieverdeling van de pH-KCl in grondmonsters uit
kassen in Noord-Brabant en Limburg.

Door:

W.A.C. Nederpel &

J.W.J. Loeters (Rijkstuinbouwconsulentschap voor Bodemaangelegenheden).

Intern Rapp. Nr. 685/ 1975.

7220124

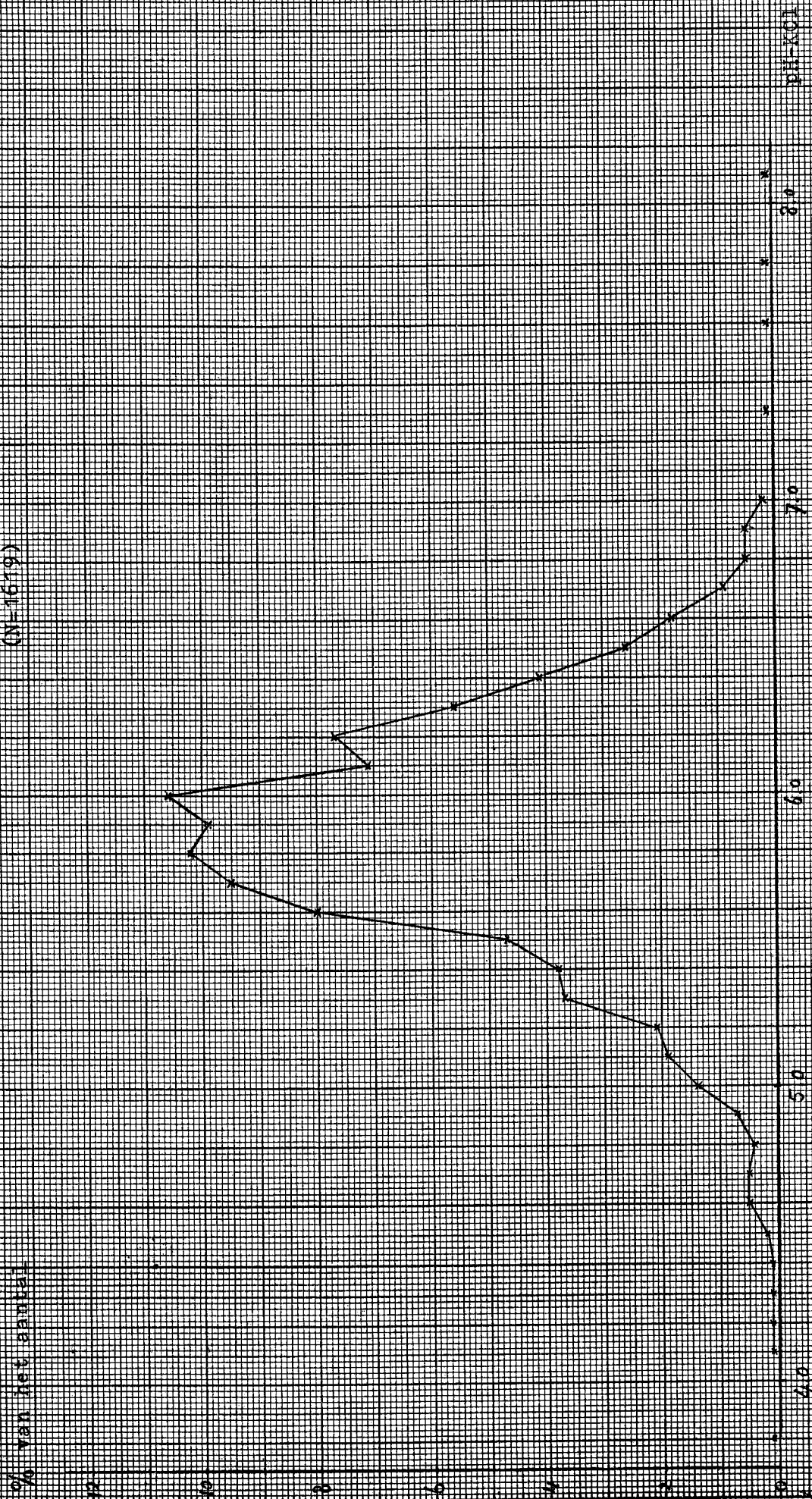
Inleiding.

Door Roorda van Eysinga (1975) werden de resultaten van bekalkingsproeven met groentegewassen onder glas verwerkt. De bekalkingsproeven werden op diverse gronden (o.a. ook op diluviale en alluviale zandgronden) uitgevoerd. Uit deze studie bleek dat voor de meest geteelde groentegewassen onder glas een pH van rond of iets boven de 6,0 wenselijk is. Gezien deze resultaten leek het intressant te weten welke pH's in de diluviale zandgronden van Noord-Brabant en Limburg worden aangetroffen, vandaar dit onderzoek. Voor de kasgronden in het Zuidhollands glasdistrict werd eerder door van Haeff (1964) een frequentieverdeling van de pH samengesteld. Aan de hand van analyseresultaten van in 1973 en 1974 gestoken grondmonsters werd ook voor Noord-Brabant en Limburg een frequentieverdeling van de pH-KCl voor kassen samengesteld. In Noord-Brabant werden voor dit doel gegevens van 1619 grondmonsters verzameld. De grondmonsters waren afkomstig uit de gemeenten: Zundert, Breda, Bergen op Zoom, Dongen, Langstraat, Asten en Someren. Het aantal grondmonsters uit Limburg bedroeg 799 stuks. Ze waren afkomstig uit de gemeenten: Horst, Sevenum, Helden, Roggel, Venraay en Wellerlooy.

Opgemerkt dient te worden dat in beide provincies sommige monsters afkomstig waren uit nieuw gebouwde kassen. Ongetwijfeld zullen deze in het bijzonder van invloed zijn geweest op het percentage monsters met een lage pH.

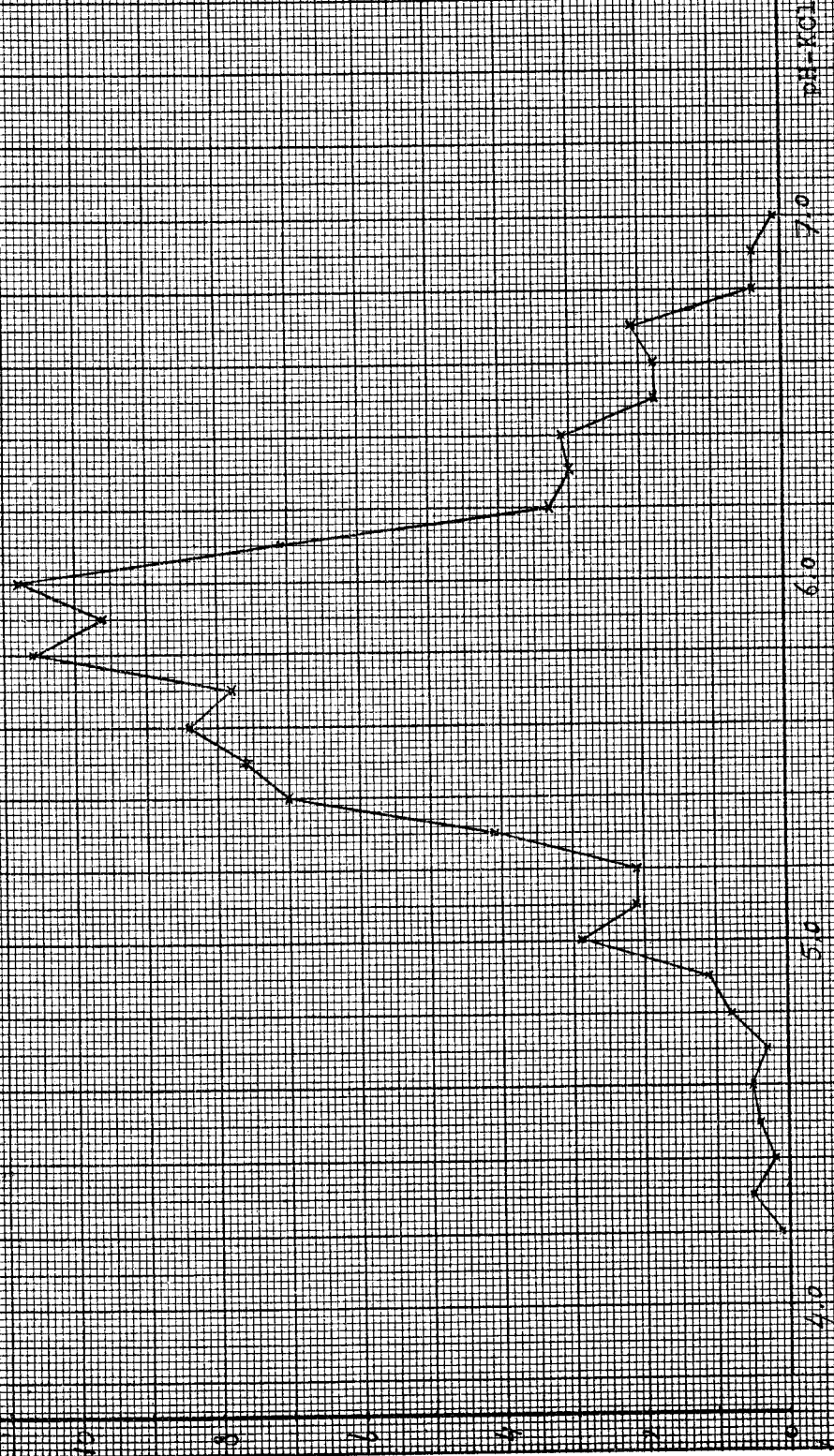
In de figuren 1 en 2 is de frequentieverdeling van de pH-KCl uitgezet voor de kasgronden in Noord-Brabant, respectievelijk Limburg.

Figuur 1. Frequentieverdeling van de pH-KC. voor
de Kasgronden in Noord Brabant.
(N=1679)

Figuur 2. Frequentieverdeling van de pH-KCl voor
de kasgronden in Limburg.
(N=799)

% van het aantal

Uit vergelijking van de figuren blijkt dat de frequentieverdeling in beide provincies veel met elkaar gemeen hebben, maar dat er verschillen bestaan. Gemiddeld werd in Noord-Brabant een pH-KCl van 5.9 gevonden en in Limburg een pH-KCl van 5.8. Indien een pH-KCl van 5.5 als minimum waarde wordt aangehouden dan blijkt dat in Noord-Brabant 15,7 % en in Limburg 22,1 % van de gronden een te lage zuurgraad heeft. Het percentage van de gronden met een pH-KCl van boven de 6.2 was in Noord-Brabant 16,6 en in Limburg 12,7. Het is ook interessant de frequentieverdeling van de pH (-KCl) in Noord-Brabant en Limburg te vergelijken met die van de pH in het Zuidhollands glasdistrict. Een exacte vergelijking is niet mogelijk omdat in het ene gebied pH-water en in het andere gebied pH-KCl is bepaald. We menen het verschil op 0.3 pH-eenheid te mogen stellen. In het Zuidhollands glasdistrict had slechts 7 % van de zandgronden een pH-water die lager was dan 6.0. Uit de figuren 1 en 2 valt af te lezen dat bij ongeveer 1/3 deel van de zandgronden in Noord-Brabant en Limburg de pH-KCl lager ligt dan 5.7 (pH-water 6.0). Met andere woorden ongeveer 1/3 deel van de kassen in het diluviale gebied heeft een pH die lager is dan de laagste pH die in het Westen op alluviaal zand werd gevonden.

Concluderend kan worden gesteld dat aan de pH van diluviale zandgrond onder glas nog veel aandacht moet worden besteed.

Literatuur.

Haeff, J.N.M. van:

Frequentieverdeling van pH, P-water en K-water in grondmonsters uit kassen in het Zuidhollands glasdistrict.

Proefstn Groenten-Fruitt. Glas, Naaldwijk. Intern Rapp. 1964, 7pp.

Roorda van Eysinga, J.P.N.L.:

Overzicht tot 1975 van bekalkingsproeven met groentegewassen onder glas geteeld.

Proefstn Groenten-Fruitt. Glas, Naaldwijk. Intern Rapp. 682 1975, 21 pp.